ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀರ್.—ಬಹುಶಃ ಅಷ್ಟೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ದಿನೆಂಬರ್ 1967 ರ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ 9,897 ಮತ್ತು ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳ ಒಳಗಾಗಿ 12,000ಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು.

Government Spun Silk Mills, Channapatna

95. Sri V. VENKATAPPA (Legislative Assembly Constituency).—

Will the Minister for Labour, Animal Husbandry, Fisheries and Sericulture be pleased to state :—

(*a*) whether the Government Spun Silk Mills, Channapatna is supplying yarn to the public for weaving on contract basis ;

(*b*) whether tenders were called for this purpose if so, when ;

(*c*) the number of tenders received in this behalf ;

(*d*) the lowest and highest rate quoted by the tenderers ?

A.—Sri D. DEVARAJ URS (Minister for Labour, Animal Husbandry, Fisheries and Sericulture).—

(*a*) Yes.

(*b*) No.

(*c*) Does not arise in view of the reply to clause (*b*).

(*d*) This does not arise in view of reply to clause (*b*) of the question.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಟೆಂಡರ್ಸ್ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಟೆಂಡರ್ಸ್ ಕರೆಯತಕ್ಕ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇರುವ ಮೂರು ಯುನಿಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಕಂಡಿಷನ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಇದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಂತರ ವೇನಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಟೆಂಡರ್ಸ್ ಕರೆಯುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

Mr. CHAIRMAN.—The held over Questions will be taken up on Monday.

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY

(but not taken up)

D. A. to Government Servants

37. Sri S. MUKUNDA RAO (Teachers' Constituency).—

Will the Minister for Finance, Planning and Commerce and Industries be pleased to state :—

(*a*) whether the States of Madras, Kerala and Andhra have raised the D. A. of their servants to the level of the Central Government servants ;

(*b*) when our State will sanction the rise ?

A.—Sri RAMAKRISHNA HEGDE (Minister for Finance, Planning, Commerce and Industries).—

(*a*) The States of Madras, Kerala and Andhra have raised the D. A. of their servants to the level of the Central Government Servants as it existed prior to 1-11-1967. The Central rates of D. A. from 1-11-1967 are higher.

(*b*) The rise in D. A. as announced on the floor of this House on 1-3-1968 is on par with Central rates and somewhat more liberal for the pay group of Rs. 90 and above but below Rs. 110.

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE

Sri Y. S. PATIL (Graduates' Constituency).—I call the attention of the Minister for Health and Housing to the strike by the students of the Ayurvedic College in support of their demand for Degree Course.

Sri K. PUTTASWAMY (Minister for Health and Housing).—The Course for 'Ayurveda Vidwat' was introduced in the Ayurvedic College at Mysore during 1908. It was changed to L. A. M. S./L. U. M. S. during 1928. During 1958, G. C. I. M. (Integrated) Course was started and continued up to the end of 1963. The G. C. I. M. was a degree. It was during 1964 that the Diploma Course in Shuddha Ayurveda (D A.M.) based on the recommendations of the Vyas Committee was introduced in all the Ayurveda Vidyalayas in the State and the G. C. I. M. Course was abolished.

As the students were against the introduction of Shuddha Ayurveda as against G. C. I. M. (Integrated) Course, they started agitating for a degree course. With a view to allaying their fears, Government issued a Press Note on 30th November 1965 stating that their representations would be considered sympathetically and requesting them to attend classes. As they continued to abstain from the Classes, Government issued a Second Press Note on 5th January 1968 indicating that Government had taken a decision to introduce a Degree Course in addition to the Diploma Course and that details were being worked out. Further on 20th January 1968, a third Press Note was issued to the effect, that the proposed Degree Course would be a continuation of the Diploma Course and that the old batch of students would have the option to take either the Diploma after completing the Diploma Course or to have the Degree Course by continuing their studies in the Degree Course. However, this position was reconsidered by Government and it was ordered on 19th October 1966 that there would be no Diploma Course from 1966-67 and that the students selected for the Diploma

Course during the previous two years should be permitted to continue for the Degree Course. Orders sanctioning the scheme for the starting of B. S. A. M. Course (Degree Course) were issued on 31st March 1967. Before this graduate course could be started, it was necessary to get the approval of the concerned University for the affiliation of the College and a Faculty of Indian Medicine has to be created by the University. The Bangalore and Mysore Universities were addressed in this behalf. The Mysore University has given affiliation for the I Year B. S. A. M. Course at the Government College of Indian Medicine at Mysore and the reply of the Bangalore University which visited the Jayachamarajendra Institute of Indian Medicine at Bangalore on 7th February 1968 is awaited. In the meantime, the Courses have been started with admission of 38 students at Bangalore and 18 at Mysore from 5th October 1967. The minimum qualification for admission to this Degree Course is a pass in P. U. C. Examination with science subjects (*i. e.*, P. C. B. and C. B Z. as optional). Government are now examining whether a condensed course for the Degree of B. S. A. M. should be arranged for the D. A. M. students who joined the course in the years 1954, 1965, 1966 and 1967. The first batch of these students will complete the D. A. M. Course during May 1968. About 40 to 45 studeuts are expected to pass the final D. A. M. Course.

It is, therefore, necessary to arrange for the condensed Course for the Degree of B. S. A. M. for these candidates, This matter has been discussed with the Registrar, University of Mysore and it is proposed to prepare a curriculum and syllabus consisting of final year subjects of the regular B. S. A. M. Course with additional programme of study in Science subjects (*i. e.* Physics, Chemistry and Biology) to the P. U. C. Standard for a period of 1½ years *including* six months for internship. About 45 students can be admitted if this course is started at the Government College of Indian Medicine, Mysore. The University of Mysore is agreeable to consider an application for affiliation in this behalf.

As regards the Jayachamarajendra Institute of Indian Medicine, Bangalore, the requisite departments require to be developed to the standard of final year course of B. S. A. M. This will take some time. The Condensed Course for the Degree of B. S. A. M. can be started at Bangalore some time later with the approval of the University.

ಶ್ರೀ ಪೈ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಮಾಡಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪದವಿ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು 1966ನೆ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 18ನೇ ತಾರೀಖು ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಅದನ್ನು ಈಗ ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ನಾವೇನೂ ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದವರನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರೇ ಇದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಡಿ.ಎ.ಎಂ. ಕೋರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದವರೆಲ್ಲರೂ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ಡಿಗ್ರಿ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಬರಬಹುದು, ಬಾರದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಕೆಲವರು ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಸಾಕು ಎಂದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ವಗೈರೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇನ್ನು ಹಲವರು ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡಬಹುದು. ಅಂಥವರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಡಿಗ್ರಿ ಕೋರ್ಸ್‌ಸ್ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬೆಲೆ ಪೈನೂರು ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗಡೆಯ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದವರು ಡಿಗ್ರಿ ಕೋರ್ಸ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಕೋರ್ಸಿಗೆ ಅವರು ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಷರತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದಂಥ ಅಂಡರ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಕೋರ್ಸಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದವರಿಗೆ ನಾವು ಆರ್ಡಿ ಹಾಕಿ ಅಫಿಲಿಯೇಷನ್ ಪಡೆದು, ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಮಾತು ನಾವು ಮೀರಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

Members' Representations

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಚ್. ಶಿವಾನಂದಸ್ವಾಮಿ (ವಿಧಾನಸಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಸಭೆಗೆ ಅಗೌರವ ಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಉತ್ತರಗಳನ್ನೂ ಕಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಮುಂದೂಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಸಭೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ 15 ದಿವಸ ಮುಂಚೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ. ಇನ್ನೂ ಉತ್ತರಗಳು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಉತ್ತರಗಳು ಬಂದರೂ ಸಾಕು. ನಾವು ಯಾವ ಒತ್ತಾಯವನ್ನೂ ತರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಗೆ ಅಗೌರವವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಮುಂದೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡೋಣ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಲಿ ಅಥವ ಬಿಡಲಿ ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದರೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲಿ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ತಾವು ನಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಈ ಸಭೆಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಸಭೆಗೆ ಅಗೌರವವಾಗುವಂಥದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ನೋಡಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಒಂಬತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ತರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಭೆ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ದಿವಸ ಕೂಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರುವಾಗ ಉಳಿದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಯಾವುವೂ ಲಾಪ್ಸ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಂತಹ ಆತಂಕವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ.ಎಚ್. ಶಿವಾನಂದಸ್ವಾಮಿ.—ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಯಾವತ್ತಿಗಾದರೂ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕಳಿಸಲಿ. ಸಚಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ನಿಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

BUDGET ESTIMATES FOR 1968-69

(General Discussion)

(Debate Continued)

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯಗೌಡ (ಸ್ಥಾನೀಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೆ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತ ಕೇವಲ ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ವರ್ಷ ಮತ್ತು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನ್‌ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ 30 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿತು, ಈ ಸಲ 14 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲರಿಂದಾಗಿ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳು ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಲು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾಗುವ ಬಾಬುಗಳಿವೆ ಅವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಖೋತಾ ಮಾಡಿ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಈಗ ಕೈ ಹಾಕಬಾರದೆಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ನೌಕರರಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ವರ್ಕ್ ರೂಲ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನೌಕರರ ವರ್ಕ್ ರೂಲ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗಮನವಿಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ರೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಹೊಸ ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್‌ಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ತನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ತನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಒಂದು ಅಶ್ವಸಕ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಇವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು, ರೈತರಿಂದ ಈ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಬಹುದು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ರೆವೆನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ನಮಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮರೆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಂಥ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಮೊದಲು ಏನು ಅರಣ್ಯವಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನಿನ್ನೆ ತಾನೇ ನೋಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಬಂದದ್ದು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾಡು ಬೆಳೆಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಇಲಾಖೆಯವರು ಕಾಡಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಮರಗಳು, ನಂದಿ, ಮತ್ತಿ, ಹೊನ್ನೆ ಅಲ್ಲದೆ ಟಿಂಬರ್‌ಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ಮರಗಳನ್ನೂ ನುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನೀಲಗಿರಿ ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮರೆನಾಡಿಗೆ ಇದರ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಮರೆನಾಡಿನ ಕಾಡು ಈಗಾಗಲೇ ಮಳೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಪಾಟರ್ ಪರ್ಕೊಲೇಷನ್ ಇದ್ದುದು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ನೀರಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮರೆನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲೆ ಕಾಡು ಇಲ್ಲ ಅಂಥ ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮರೆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ. ಕಾಡನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋದರೆ ಅದರಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾಟ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸ್ಪೀಸೀಸ್ ಇರುವುದು ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಇರುವ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿದು ನವೀಕರಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯ ಗೌಡ)

ಲ್ಯಾಂಡ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಾಲ್ಕು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಎರಡು ಮೂರು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೆಳಗಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿರಾಧಾರವಾದ, ನತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಇಬ್ಬರು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ತಂದು ಹೊರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಂಥ ಆಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿದರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಇಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಕೆಳಗಿನ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಆರೋಪ ಮಾಡುವುದು, ಕೆಳಗಿನ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಆರೋಪ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇರುವ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಯಾವತ್ತೇ ಆಗಲೀ, ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಡಿಫೆಂಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ ಸಲ್ಲದ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಸತ್‌ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದುದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಸುಮಾರು 40 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ, ಯಾರ ಮೇಲೆ ಏನು ಆರೋಪವನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆರೋಪ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋದರೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಏನು ಪ್ರಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ನಾನು ಸುಮಾರು 40 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಾನಾಗಲೀ, ನನ್ನ ಸಂಬಂಧೀಕರಾಗಲೀ.....

9-30 A.M.

Sri A. H. SHIVANANDASWAMY.—Sir, I rise to a point of order. The hon'ble member is making allegations about the opposition members and I do not know what statement was made in the lower House. I request the member just to enlighten the House as to why he is making such allegations.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯಗೌಡ.—ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು 40 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸರಕಾರದಿಂದಲಾಗಲೀ ಇತರರಿಂದಾಗಲೀ ಯಾವ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ನನಗಾಗಲೀ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಲೀ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವರು ಸದಸ್ಯರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆರೋಪ ಹೊರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದಿಂದ ನಾನು ಜಮೀನು ಪಡೆದಿರುವುದಾಗಿ ಆರೋಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಂಜನಪ್ಪ (ಪದವೀಧರರ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಆರೋಪ ಮಾಡಿರುವ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯ ಗೌಡ.—ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವಿರಬೇಕು, ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ವಿಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ನಾನು ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ 40 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ನನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ 28 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದೂರವಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಕೆರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಿವಿಲೇಜ್ ಮೋಷನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಂಜನಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಶಾಮೇಗೌಡರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಡಿಫೆಂಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಡಿಫೆಂಡ್ ಮಾಡಬಹುದೇ ? ಅವರ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಮಾತನಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವೆಲ್ಲದೆ ? ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಡಿಫೆಂಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ.

Mr. CHAIRMAN.—The question so far as I can understand is, the hon'ble member is not trying to defend. He is stating facts—what exactly the things are.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಅಂಜನಪ್ಪ.—ಜಮೀನನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು, ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ, ಶ್ರೀ ಶಾಮೇಗೌಡರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯ ಗೌಡ.—ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶಾಮೇಗೌಡರ ಪತ್ನಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದಾಗಿ ಅಚ್ಚಾಗಿದೆ; ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ಜಮೀನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದಾಗಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಮಂತ್ರಿ ಸಹ ಆಗಿದ್ದವರು ಇವ್ವಾರೆ. ನನ್ನ 40 ವರ್ಷಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದಾಗ, ನಾಲ್ಕೂವರೆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಅವರ ಮುಖ ನಾನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. 1954ರಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿದಾರರ ಒಂದು ಟ್ರ್ಯಾಂಕ್ ಬೆಡ್ಡನ್ನು ಸರಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ, ಸರಕಾರದ ಅನುಮತಿಯಿಂದ 88 ಮತ್ತು 89ನೆಯ ಸರ್ವೆ ನಂಬರು ಜಮೀನನ್ನು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜೇಡಿಕಟ್ಟೆ ರಂಗಯ್ಯಯೆಂಬುವರಿಗೆ ಕೆರೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ತಾರೀಖು ಎಂಟನೇ ಜನವರಿ 1955ರಲ್ಲಿ ಆರ್ಡರು ಕೊಡಲಾಗಿನೆ. ನಂತರ ಪುನಃ ಆ ಕೆರೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿದ್ದವರು ಸರಕಾರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಕೆರೆಯನ್ನು ಬ್ರೀಚ್ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ತುಂಗಾ ಮತ್ತು ಭದ್ರಾಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎರಡು ಧಾನಲ್ ಬಂದು ವಾಟರ್ ರಾಕ್ ಆಗಿ 400-500 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಹಾಳಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಆಗ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದವರು ಅಕ್ವಿಡಕ್ಟ್ ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಅದು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆರೆ ಬ್ರೀಚ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ಪುನಃ ಅದೇ ರೈತರು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಆಚಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರರು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ 1955ರಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಆರ್ಡರಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೆಳಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವುದು, ಆಗ ಅವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆ ಜಮೀನನ್ನು 24 ಜನರು ಕೊಂಡಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಜಮೀನನ್ನು 1956ರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಇನಾಂದಾರರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ ಎಕರೆ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಯಾಗಿದೆ. ನಂತರ ಈ ವಿಚಾರ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ಗೆ ಹೋಯಿತು, ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರೆಗೆ ಹೋಯಿತು, ಎಲ್ಲ ವೃತ್ತಿದಾರರಿಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ, ಮಾರಬಹುದು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. 24 ಜನ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಸರಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ಗೋವಿನ ಪಾವಪಟ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಕೂಡ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಆರೋಪ ಮಾಡುವಂತೆ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಚುನಾವಣಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆರೋಪ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾನು 60 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಕೊಟ್ಟೆ, ಕಮಿನರ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್‌ಗೆ ಸಹ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದೆ. ಆರೋಪಣೆ ದೂರುವರೆಗೆ ಡಿಫಮೇಷನ್‌ಗೆ ಹಾಕಿ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿ ಅದು ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕನ್‌ಫರ್ಮ್ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸರಕಾರದಿಂದ ಏನೋ ಮಾಡಿ 195ರಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಪಡೆದರೆಂದು ಕೆಳಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವೇ, ಇದೆಂಥ ನೀತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. 14 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈಗ ಎತ್ತಿ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರಿಕಾರ್ಡನ್ನು ತಂದೆ. ಕೆಲವರು ಅನ್‌ಆಥರೈಜ್ಡ್ ಆಗಿ ಕೆರೆಯ ಅಂಗಳದ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿದ್ದರು, ಅವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವಾಗ ಸರಕಾರದವರು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಈ ವಿಚಾರ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ 14 ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರುವಾಗ ಈಗ ವಿಚಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆ ಕೆಳಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸರಿಯಾದ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎರಡು ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳವರಿಗೂ ಒಂದು ಪ್ರಿವಿಲೇಜ್ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿದವರು ತಾವು ಮಾಡಿದುದೂ ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇದರಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ಏನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು, ಏನಾಕಾರಣ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಮಾಡುವುದು ಅನ್ಯಾಯ. ಕೆಳಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿರುವವರು ತಾವು ಹಾಗೆಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಗೌರವ ತರುವುದು, ಅವರೂ ಕೂಡ ಶಾಸಕರು, ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಹಾಕಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಶಂಕರಗೌಡ (ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಸಭೆಯು ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಆಯವ್ಯಯದ ಮೇಲೆ ಕಳೆದ 10–12 ದಿವಸಗಳಿಂದ ವಿಪುಲವಾದಂಥ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ, ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುಂಡಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುತ್ಸದ್ದಿತನವನ್ನು, ವಿವೇಕವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಇದು ಕೇವಲ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳ ದೊಂಬರಾಟ. ತೋರಿಕೆಗೆ ಇದು ಉಳಿತಾಯದ ಆಯವ್ಯಯವಾದರೂ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಖೋತಾ ಆಯವ್ಯಯ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅರ್ಥತಜ್ಞನಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಂತಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುಂಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು, ವಿವೇಕವನ್ನು, ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕಳೆದ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಯಾಗಿಲ್ಲ, ಬಡವರು ಬಡವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಧನಿಕರು ಧನಿಕರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಣ್ಣಿದ್ದೂ ಕುರುಡರಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತೇವೆ ಅನ್ನತಕ್ಕವರಿಗೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಬಣ್ಣದ ಗಾಜಿನ ಮುಖಾಂತರ ನೋಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ನಾವು ವಿಷಾದಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದಂತಹ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು, ಚೇತನವನ್ನು, ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮುಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಇಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ 10 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೇವಲ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಇದ್ದಂಥ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು ಇಂದು 32 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ. ಕೇವಲ 500 ಇದ್ದಂಥ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು ಇಂದು 1,500 ಆಗಿವೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೇವಲ 38 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಇಂದು 48 ಲಕ್ಷ ಟನ್, ಎಂದರೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಆಯುಸ್ಸಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ 25 ವರ್ಷದಿಂದ 48ರ ವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜನರು ಸುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಜೀವನವಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಸುಖೀರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯತ್ತ ನಾವು ಸುಖವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಉದ್ಧಟತನಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೈಹಾಕದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರ ಅದು ತಿರುಗು ಬಾಣವಾದೀತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಇರುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ, ನಾವು ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಈ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳುವಂತಹ ಉದ್ಧಟತನ ನನಗೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾಲ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬಹುದು, ಈಗ ಯಾರು ನಮಗೆ ಎದುರಾಳಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೋ ಅವರೇ ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿಯತಕ್ಕ ಕಾಲ ಬರಬಹುದು. ಈಗ ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಭಾಷಣಗಳು ತಿರುಗುಬಾಣವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಬರೀ ಓಟುಗಳಿಸತಕ್ಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾಷಣ ಮಾಡದೇ ವಾಸ್ತವಾಂಶವಾದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿರತಕ್ಕವರು ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪುನರ್‌ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದೇವೆ. ಒಬ್ಬರೊಡನೆ ಒಬ್ಬರು ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ರಚನಾತ್ಮಕ ಟೀಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಉಂಟು, ಆದರೆ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ಸತ್‌ಸಂಪ್ರದಾಯವಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಈ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ಇಲಾಖೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯು ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಂತಹ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ ಗ್ರಂಥ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಏನು ಒಂದು ನುಕ್ತೀರ್ಪೆ ಹೋಗಿತ್ತು, ಅದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕುರಿತು ಆದಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದಂತಹ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೈ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್‌ರವರು ಗಾಬರಿ ಉಂಟಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿರ

ತಕ್ಕ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೂಡಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾತಸ್ಮರ್ಣೀಯತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂತಹ ಪ್ರಾಕಾರ ಅದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದಂತಹ ಕೆಲಸ. ದೇಶದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಯಾರೊಬ್ಬರೇ ಆದರೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶ್ರಮಪಡಲೇಬೇಕು. ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದವರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಾ.ರಾ.ಕೃ.ರವರು. ಅವರು ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಇವತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ಲಾಘನೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ, ದೂರವಾಗಲಿ ಹತ್ತಿರವಾಗಲಿ ದೇಶದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ ಈ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ತೋರಿಸಿರತಕ್ಕ ಆಸಕ್ತಿ. ಅವರು ಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಶ್ರಮ ಅಸಾಧಾರಣವಾದದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಶ್ಲೀಲವಾಗಿದೆ, ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ನಗ್ನ ಚಿತ್ರ ಇದೆ, ಅಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದಿರಿ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಲೆಯಲ್ಲಿ, ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಶ್ಲೀಲ ಯಾವುದು, ಶೀಲ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಈ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ತಜ್ಞರಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಅವರಲ್ಲೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದ ಇದೆ. ಯಾವುದು ಅಶ್ಲೀಲ ಅಥವಾ ಶೀಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದು, ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ, ಅದು ಯಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದಂತಹ ಶಿಲ್ಪ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಇಂದಿಗೂ ಅನೇಕ ನಗ್ನ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು, ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವು ಅಶ್ಲೀಲವಾದವುಗಳು ಅಂತ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೆರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ನಗ್ನಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆ ಚಿತ್ರಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆ ಚಿತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ ಹೊರತು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಪ್ಪೇ ಸರಿಯೇ ಅಂತ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಸುಗ್ರೋಲೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸುತ್ತೋಲೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ 4-5 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೋರಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮಂಡ್ಯ, ಮೈಸೂರು, ಹಾಸನ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಸುತ್ತೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಿಗೆ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯವರು ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ, ಇದು ಇರತಕ್ಕ ಸತ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ಮತ್ತು ಈ ಪುಸ್ತಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಬಳದಿಂದ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸುತ್ತೋಲೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ನಿಜವಲ್ಲ, ಯಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಹಣವನ್ನು ಪಾವತಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಸಂಬಳದಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಳದಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಸುತ್ತೋಲೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಕಾ. ರಾ. ಕೃ.ರವರು ವಿಶೇಷ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಈ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನತೆಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಪರಂಪರಾನುಗತವಾಗಿ ಬಂದಂಥ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಅದನ್ನು ನಾವು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ದಿವಸ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅದು ಮುಂದೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಅವರು ಈ ದಿವಸ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳು ಈಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಸುತ್ತೋಲೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಆಘಾತವಾಗತಕ್ಕಂಥ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಆ ಸುತ್ತೋಲೆಯೇನಿತ್ತು, ಅದನ್ನು ಈಗ ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವರು ತೃಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಶಂಕರಗೌಡ)

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕರು ಶ್ಲಾಘನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಲದು ಅದರ ಗುಣವನ್ನೂ ಕೂಡ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜಾಂಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಅನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಂದಲೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಒತ್ತಾಯಗಳೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಟ್ಟಡ, ಲೈಬ್ರೆರಿ ಮತ್ತು ಫರ್ನೀಚರ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಲ್ಲ ಈಗಿನಂತೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದರೋ ಅಂಥವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಲ್ಲ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಂಟರ್, ಬಿ. ಎ. ಮತ್ತು ಬಿ. ಎಸ್. ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಲ್ಲ ಶೇಕಡ 14 ರಿಂದ 17 ರವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಿನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಿನಂತೆ ಆಗ ಸಾಮೂಹಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪದ್ಧತಿ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಜನರು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತು ಪಾಸಾಗುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಈ ದಿವಸ ಬಹಳ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಕೊಠಾರಿ ಆಯೋಗ ಎಂಬ ಒಂದು ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಲ್ಲ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಆ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರ್ಸುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಲ್ಲ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಸ್ಲೇಟು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲಾ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯೂನಿಫಾರಂಗಳನ್ನೂ ಸಹಾ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬಡಹುಡುಗರಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಲ್ಲ ಮಿಡ್ಡೇಮೀಲನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ಸಂಖ್ಯೆ 11 ಲಕ್ಷಕ್ಕೇರಿದೆ. ಅಷ್ಟೂ ಜನರಿಗೂ ಮಿಡ್ಡೇಮೀಲನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇನ್ನು ಆ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಈ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗಳ ಗುಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿದೆ.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಚಾರ: ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಲು ನಾನು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ಹತ್ತುವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಾವು ಸಾಧಿಸಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಗತಿ ಅಂದರೆ, ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಶೆಯಲ್ಲಲ್ಲ ನಾವು 38 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಅದನ್ನು 48 ಲಕ್ಷ ಟನ್ನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಲ್ಲ ಶ್ರಮಿಸದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಇಷ್ಟನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಲ್ಲ ಈ ದಿವಸ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಇವರೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರೂ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಯವರೂ ಒಂದು ಹೊಂದಾವಣಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಾಬಿನಲ್ಲಲ್ಲ ಇದೊಂದು ಮೈಲಿಗಲ್ಲು. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ವ್ಯವಸಾಯದ ಖಾತೆಗೂ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯೇಟಿನವರಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಭಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಲ್ಲ ವಿಧಿನಿಯಮಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಲ್ಲ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಆ ಒಂದು ಹೊಂದಾವಣಿಕೆಯಲ್ಲಲ್ಲ ಕೆಲಸ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಆ ಭನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಸರಿಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಇಂತ ಆತಂಕಗಳೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಂಡವಾಳ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಗೂ ಅವರ ಬೆಳೆಗೆ ತಗಲುತಕ್ಕ ಕ್ರಿಮಿನಾಶ ಮಾಡತಕ್ಕ ಔಷಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಅಂದರೆ ಕೆರೆಕಟ್ಟೆಗಳು ಮತ್ತು ಬಾವಿಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಅಲ್ಪಾವಧಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ 27 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮಾವಧಿಯ ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಾಬಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರತಕ್ಕ ಜನ ಸಂಖೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 30—40 ಭಾಗದಷ್ಟು ಜನರು ಈ ಸಾಲದ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ಶೇಕಡ60—70 ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಈ ಸೌಲಭ್ಯದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿತರುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಯಲ್ಲಿ ಆ ಶೇಕಡ 60-70 ರಷ್ಟು ಉಳಿದಿರತಕ್ಕ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನೂ ಈ ಸೌಲಭ್ಯದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೆ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪಂಪ್ ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೇ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಾಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಆ ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗದ ಏನಾ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಾವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆರಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳುಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ರೈತರು ಒಂದು ಸುಧಾರಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ರೈತನ ಶ್ರಮ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುತ್ತೆ.

ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ತಳಿ ಬೀಜವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಜವಾರ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಬೀಜಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನೂ ಸಹಾ ನಾವು ದಾಟಿ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಬರಿ ಆ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿರುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ದಾಟಿ ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಲ ನಾವು ಸುಮಾರು ½ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಜವಾರನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

10-00 A.M.

ಹೀಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈಗ ಇನ್ನೂ ಆಹಾರಭಾವ ಏಕೆ ಇದೆಯೆನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪನ್ನ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ದ್ವಿಗುಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಕಡೆ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಜನನನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಇರುವ ಬಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಎಷ್ಟು ಆಹಾರ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಒದಗಿಸಲಕ್ಕಾಗಲಲ್ಲ. ಜನನನಿಯಂತ್ರಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಇರಾಖೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕರು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಶಂಕರಗೌಡ)

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆ ನಲಹೆಗಳಿಗಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪೈ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸುತ್ತೋಲೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ನಿಜವೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯವರು ಹೋದವರ್ಷ ಆದನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಕಾಪಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಓದುತ್ತೇನೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಶಂಕರಗೌಡ.—ನುತ್ತೋಲೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಪೈ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಯವರು ಡಿ. ಇ. ಓ. ಗೆ ಪರ್ಸನಲ್ ಆಗಿ ಭೇಟಿಮಾಡಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿವಸ ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಯವರು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆರ್ಡರ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ 16-3-1968 ನೇ ತಾರೀಖು ಬಂದಿತ್ತು. ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಅವರ ಆರ್ಡರ್ 14-3-1968 ರಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಬಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಕೆಲವು ಜನರರ್ ಬುಕ್ಸ್ ರೆಫರೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ರೆಫರನ್ಸ್ ಬುಕ್ಸ್ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ? ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಕ್ಷನರಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ, ಎನ್‌ಸೈಕ್ಲೋಪೀಡಿಯಾ ಇಲ್ಲ, ಗ್ಲೋಬ್ಸ್, ಭೂಪಟಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗೂ ಡಿಕ್ಷನರಿಯನ್ನು ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಬುಕ್ ಎಂದು ಕೊಡಬೇಕು. ಅನೇಕ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪದದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದೆ. ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು. ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚಿನ ರೊಕ್ಕ ಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಗಾನನುಧೆಯನ್ನು ನಂಗ್ರಹಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಇರಬಹುದು. ಪ್ರೈಮರಿ ಮತ್ತು ಮಿಡರ್‌ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಅಂತಹವು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಶಂಕರಗೌಡ.—ಇದುವರೆಗೂ ಅಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿಲಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಪೈ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್. —ಮೆಡಿಕರ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೀರಿ ಅಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಶಂಕರಗೌಡ.—ಮೆಡಿಕರ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಪೈ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಅಲ್ಲಿನ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೂ ಅವರ ಕವನಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರ ವಾಗಿದೆ. ''ಜೇನು ಹುಳ'' ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಆಂಜನಪ್ಪ.—ಈಗ ಒಂದು ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್. 10 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ 38 ಲಕ್ಷ ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಧಾನ್ಯವಿದ್ದುದು ಈಗ 48 ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಆಗಿದೆ. 10 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಕೊರತೆ ಯಾವರೀತಿ ಇತ್ತು, 10 ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಶಂಕರಗೌಡ.—10 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಷ್ಟು ಆಹಾರ ಕೊರತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅದರ 2 ರಷ್ಟು ಇರಬೇಕು. ಕಾರಣ ಜನನಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ತಮಗೆ 7—8 ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಇರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಆಂಜನಪ್ಪ.—ನನಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಇರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಪೈ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಕೆಲವು ರೆಫೆರೆನ್ಸ್ ಬುಕ್ಸನ್ನು ಮೆಡಿಕರ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಅನೇಕ objections ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು.

Smt. M. R. LAKSHAMMA (Graduates' Constituency).—Can he interrupt and make speeches again and again ?

Sri Y. S. PATIL.—I am not making any speech, but I am explaining.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಚ್. ಶಿವಾನಂದಸ್ವಾಮಿ.—ಫೋರ್ಡ್ ಫೌಂಡೇಷನ್ನಿನವರು ತುಂಗಭದ್ರಾ ಆಯಕಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಯಾಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ತುಂಗಭದ್ರಾ ಡೆವೆಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರು ಆ ಪರಿಯಾವನ್ನು ಡೆವೆಲಪ್ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತುಂಗಭದ್ರಾ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಫೋರ್ಡ್ ಫೌಂಡೇಷನ್ನಿನವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ (ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನನಗೊಂದು ನೋಟ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈಗತಾನೆ ಬಂದಿದೆ. ಏನೇನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಅವರದು ಇದೆಯೋ ಅವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸರ್ಕಾರ ತೀರ್ಮಾನವಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಆಂಜನಪ್ಪ (ಪದವೀಧರರ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಕೃಷಿ ಸಚಿವರು ಇನ್ನು 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖರಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾದ ಬಾಳನ್ನು ಬಾಳುವಂತೆ ಮಾಡಲು ದೇಶದ ಆದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ? ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕುಟುಂಬವರ್ಗಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಅವರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ಈ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾಗಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಥವಾ ಯಾವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ.—ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಮಿಟಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಇವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವರದಿ ಬಂದಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆನ್ನೆಯಲ್ಲಯೇ ಕನ್ನಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ನೋಡುವ ಕಣ್ಣು ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಆಂಜನಪ್ಪ.—ನಾನು ನನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಕಾಲದಲ್ಲಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇದ್ದವನು. ಈಗಲೂ ನಾನು ಅಷ್ಟೇ ಬೆಳೆಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೇನೂ ಕುಗ್ಗಿಲ್ಲ, ತಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯವು ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಜನಪದ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೂ, ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ಖಾತೆಗೂ—ಈ ಎರಡಕ್ಕೂ ಏನಾದರೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೇ ? ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಅವರೇ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್, ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿಯೂ ಅವರೇ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಶನ್ನಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ.—ಅಂತಹ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ (ಹಣಕಾಸಿನ, ಯೋಜನಾ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಬರುವ ವರ್ಷದ ಅಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬಹು ದೀರ್ಘವಾದ ಚರ್ಚೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಚರ್ಚೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ವಿಷಾದಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಬಜೆಟ್ಟಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಟೀಕೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡಕ್ಕೂ ನಾನು ಉಪಕೃತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಅನಿವಾರ್ಯಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸತತವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಕೇಳಲಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇದ್ದರೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಗಳ ಸಾರಾಂಶ

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ಯಾವ ಯಾವ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಲದ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ಅಂಕೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಜಂಜಾಟವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯ ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ರೂಪಿತವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದು ಕಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯ ತಾನಾಗಿಯೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಲದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆಯು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯ ವಾಸ್ತವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತರಹದ ಅಂಕೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅತಿರಂಜಿತ ಚಿತ್ರವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆ ಇದು ಕೇವಲ ಅಂದಾಜು ಪತ್ರಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಕೂಡದು. ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆಗೂ ಬಾರೆನ್ಸ್‌ಷೀಟಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಬ್ಯಾರೆನ್ಸ್‌ಷೀಟ್ ವರ್ಷದ ಒಂದು ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ಒಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆ ಬರುವ ವರ್ಷದ ಹಣಕಾಸಿನ ಅಗುಹೋಗು ಮತ್ತು ಆಯವ್ಯಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಒಂದು ಅಂಶ ಕೂಡ ತಪ್ಪು ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸ್ತವ ಚಿತ್ರವನ್ನು, ವಾಸ್ತವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಊಹೆಗೋಲು ಇರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಯಾವ ವರ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತವಾದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿತ್ತೋ ಅಂಥಾ ವರ್ಷದ ಆಯ ವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆಗೂ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ಅಳತೆಕೋಲು. ಮತ್ತೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನವನ್ನು ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪುಟ 28 ಮತ್ತು 29 ರ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ನನ್ನ ಮೂರನೆಯ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆ 1966-67 ನೇ ಸಾಲಿನ ಪತ್ರಿಕೆ. ಎರಡನೆಯದನ್ನು 1967-68 ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. 1966-67 ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನು ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಕ್ಚುಯಲ್ ಏನು ಲಭ್ಯವಿದೆ ಎಂದರೆ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಆ ವರ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ 5 ಕೋಟಿ 26 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಏನು ಆಕ್ಚುಯಲ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ 4 ಕೋಟಿ 96 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಆ ವರ್ಷ ಆಗಿದೆ. ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು 170 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಅಂದಾಜು ಮತ್ತು ಆಕ್ಚುಯಲ್ಸ್‌ಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕೇವಲ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇದು ಒಂದು ಮಾತು ಸಾಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಗಲೀ, ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಲೀ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. 1967-68 ರ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸುಮಾರು 8 ಕೋಟಿ 59 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ನೀರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಆಕ್ಚುಯಲ್ಲಾಗಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿದು ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾದ ರೆವಿನ್ಯೂ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಪ್ರಕಾರ 8 ಕೋಟಿ 59 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಬದಲು ಸುಮಾರು 10 ಕೋಟಿ 86 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಖರ್ಚಿನ ಬಾಬಿನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಉತ್ಪನ್ನದ ಬಾಬಿನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಅಂದಾಜನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಫಲತಾಂಶ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಾವು ನೀರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಮಾಡಿದ ಉತ್ಪನ್ನಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಸಂಭವವೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅದರಂತೆ ನಾವು ನೀರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಖರ್ಚಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆಗತಕ್ಕಂಥಾದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ಅರ್ಥಮಂತ್ರಿಗಳು ಶಾಸನ ಸಭೆಗೆ ಶಾಸನಸಭಾ ಪರಿಪತ್ತಿಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಉಳಿತಾಯದ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವರ ಇಚ್ಛೆ. ಉತ್ಪನ್ನದ ಬಾಬಿನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ

ಖರ್ಚಿನ ಬಾಬನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆತಂಕ ಪುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು ಈ ಸಲದ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರ ನಿಜವಾಗಿ ಉಳಿತಾಯದ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವಲ್ಲ ಎಂದು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಈ ಸಲದ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರ ಉಳಿತಾಯದ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರ ಎಂದು ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ? ನಾನೂ ಎಲ್ಲೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥದ್ದು ನರ್ಕಾರ ನರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಹೆಚ್ಚಿನ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯ ಏರಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೊನೆಯ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದ 39ನೇ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಸಾರಾಂಶ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಅದು ಕೊನೆಯ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ, ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ತುಟ್ಟಿ ಭತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ 7-8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚು ನರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಖರ್ಚನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇಡೀ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಚಿತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಳಿತಾಯದ ಚಿತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯದ ಖರ್ಚನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಉಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತೋರಿಕೆಗೆ ಉಳಿತಾಯದ ಪತ್ರವೆಂದು ಏನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು ಅದು ನಿಜವಲ್ಲ. ಈ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯದ ಖರ್ಚನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ರೆವಿನ್ಯೂ ನರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಎಷ್ಟು ಇರುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟೇ ರೆವಿನ್ಯೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಇದು ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಾದಂಥ ಅಂಶ. ಅದನ್ನು ಇಂದು ಮರೆಯಬಾರದು. ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಇಡೀ ಹಣಕಾಸಿನ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ನಾನು ಏನು ಕೇಂದ್ರ ನರ್ಕಾರದವರು ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯೋಗಕ್ಕೆ ಯಾವ ಟರ್ಮ್ಸ್ ಆಫ್ ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಸಹ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ, ಈ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೃತ್ರಿಮತೆಯಾಗಲೀ, ಅವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಮಾಡಿ ಅಡಗಿಸಿಡುವ ವಿಚಾರವಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ ಅಥವಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಆಗಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾನದಂಡವಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರು ಕಳೆದ 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿರಬಹುದು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಂಜನಪ್ಪನವರು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ನೋಡಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಗಿರುವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕಾಣದಿದ್ದವರಿಗೆ ದಿನದ 24 ಗಂಟೆಗಳೂ ಸಹ ಕತ್ತಲು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಅಂಜನಪ್ಪ.—ತಮಗೆ ದಿನದ 24 ಗಂಟೆಯೂ ಬೆಳಕೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಯಾರಿಗೆ ಬೆಳಕುಕಾಣುತ್ತದೋ ಅವರಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಇದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಯಾರಿಗೆ ಹಗಲು ಹೊತ್ತು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಅಂಧರು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಅಂಜನಪ್ಪ.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರಿಗೆ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ !

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಅದೇ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿ !

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಅಂಜನಪ್ಪ.—ನಿಮಗೆ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿ ಬಹಳ ಹಾಸ್ಯ ಇದೆ !

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನೂ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ತನ್ನ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ತನ್ನ ತನ್ನ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿದೆ, ನಮ್ಮ ಜನರ ನರಾನರಿ ಗುತ್ಪನ್ನ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾಪದಂಡವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿರುವ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಚ್. ಶಿವಾನಂದಸ್ವಾಮಿ.—ಕಾನ್ಸ್ ಆಫ್ ಲಿವಿಂಗ್ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಕಾನ್ಸ್ ಆಫ್ ಲಿವಿಂಗ್ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದು ಪ್ರಾಸ್ಪರಿಟಿಯ ಒಂದು ದ್ಯೋತಕ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕೆಲವರು 20 ವರ್ಷದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದರು, ಆದರೆ ನಾನು ಅವಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕಳೆದ 10 ವರ್ಷಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. 1956-57 ರಲ್ಲಿ ಇಡೀ ದೇಶದ ನರಾನರಿ ಉತ್ಪನ್ನ 283 ಇದ್ದರೆ 1964-65 ರಲ್ಲಿ 421.5ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಅಂದರೆ ಈ 8 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 48.8 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನರಾನರಿ 6.10ರಂತೆ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ 232.4 ರಿಂದ 391.7 ರವರೆಗೆ ಅಂದರೆ 100ಕ್ಕೆ 60.5 ರಷ್ಟು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ದೇಶದ್ದು ನರಾನರಿ 6.10 ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ್ದು 8.56 ಆಗಿದೆ. ಇದು ಏನು ತೋರಿಸುತ್ತೆ, ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೋ ಅಥವಾ ಅವನತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೋ? ಇದೇ ರೀತಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಇಡೀ ದೇಶದ್ದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ 86.1 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 96.3 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ದೇಶದ್ದು 10 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ನರಾನರಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ್ದು 12.3ರಷ್ಟು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ರಂಗದಲ್ಲೂ ಸಹ ಮೊದಲು 38.9 ಇದ್ದದ್ದು ಈಗ 40.1 ಆಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ನರಾನರಿ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿರುವುದು 102.0.

Mr. CHAIRMAN.—The House will now rise and meet at 11-00 A.M.

The House rose at Thirty Minutes past Ten of the Clock to reassemble at Eleven of the Clock-

The House re-assembled at Four Minutes past Eleven of the Clock.

[MR. DEPUTY CHAIRMAN in the Chair]

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರುಗಳು, ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಖಾತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಎತ್ತಿದಂತಹ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ನನಗಿರತಕ್ಕ ಅಲ್ಪಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೇರೆ ಅವಕಾಶ ನಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲು ಬಂದಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಚರ್ಚೆಯಾಗತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಆವಾಗ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಖಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಬೇಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ, ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಂತಹ ವಿಚಾರ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಘಟನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆಯೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಏನು ನಾವು ಇರಾಸ್ಟಿಕ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ಅಂಥ ಉತ್ಪನ್ನ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನ ಸಿಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳ ನಡುವೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶಿತವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳ ಮೇಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗನು ಗುಣವಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಿಒತ್ತಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಸಾಲದ ಭಾರ ಇದೆ. ಅದು ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿಹಿತವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಸಾಲದ ಭಾರ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ನಿಜ. ನಾನು ಹಿಂದೆ

ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಸಾಲದ ಭಾರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋದ ಹಾಗೆ ನಾವು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಯ ಪೊತ್ತವೂ ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾವಿರುವಾಗ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವರ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯವಿರುವಾಗ ಸಾಲ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದದ್ದು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಫಲ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾದ, ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವು ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಅವಲಂಬನ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಒಂದು ಚಿಂತೆ ಏನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು, ಆ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಏನೋ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಾಲ ತಂದು ನಾವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ: ಆದರೆ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಫಲ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥವುಗಳಾಗಬೇಕು ಎಂದು. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಆಗಿದ್ದರೆ, ಆದನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷದ ನಂತರ ಉದ್ಯಮದ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಪುನಃ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರರು ಒಂದು ಮಹತ್ವವಾದಂತಹ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತು ಏನೆಂದರೆ, ವರ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾನ್ ಪ್ಲಾನ್ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೋ ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ವೆಚ್ಚಗಳೂ ನಾನ್‌ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಮೂರನೇ ಯೋಜನೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನೇಕ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ಹೆಲ್ತ್ ಯೂನಿಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಮೂರನೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆದಕ್ಕೆ ಕೆಲವೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಮತ್ತು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮೇಂಟೇನ್ ಮಾಡಲು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಏನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಲಸಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅವು ನಾನ್‌ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ್ದು ಎಂದರೆ, 1, 2, 3 ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆಗಳು ಮುಕ್ತಾಯವಾದ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏರುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದುದು. ಆದುದರಿಂದ ಕೇವಲ ನಾನ್‌ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರು, ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒಂದು ತರಹದ ಕಾತರ, ಒಂದು ತರಹದ ಚಿಂತೆ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರವರು ಬರುವ ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಯಾವ ರೀತಿ ನೀವು ಕೊಡಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂಗಡಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್ ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದನ್ನು ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನೊಳಗೆ ಮೊದಲೇ ಏಕೆ ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಏನು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್‌ಗೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇದು ಕೇವಲ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್ ಎನ್ನುವುದು ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಟರ್ ರೇಟು, ವೆಟರ್‌ಮೆಂಟು ಲೆವಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದಾಗ ಕೆಲವು ಅಭಿವ್ಯಾಯಗಳು ಬಂದವು. ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಜನ ರೈತರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಇದನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಬಿಡಬಹುದು ಎಂದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್ಸನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದವರು ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್ಸನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಸರಕಾರ ಬಡ್ಡಿ

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

ಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೇಂಟಿನೆನ್ಸ್‌ನಿಂದ ಏನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಉತ್ತರ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ನಾನು ಬೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ, ಈ ಸಾರಿ 50 ಸಿವಿಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ರನ್ನೆ ಕೆಲಸಗಳು ಕಾಗೂ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಇತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಬಂತು ಮತ್ತು ಇದು ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ ಒಂದು ಜವಾಬುದಾರಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹಣ ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ಯಷ್ಟನ್ನು ಕೇವಲ 50 ಸಿವಿಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್‌ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಅದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮೇಂಟಿನೆನ್ಸ್ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ನಾವು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ಸಾಧ್ಯವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಬರುವ ವರ್ಷದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸುಮಾರು 65.20 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಪೊತ್ತವನ್ನು ನಾವು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ. ಇಡೀ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಚಾಲೂ ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆ ಪೊತ್ತವನ್ನು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳು ಎಂದರೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಗುಜರಾತ್, ಮೈಸೂರು ಹಾಗೂ ಕೇರಳ ಈ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯೆಲ್ಲೂ ಈ ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಈ ರೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಅಂಕೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳೂ ನನ್ನಲ್ಲಿವೆ. ಸಮಯ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವ ಕಾರಣ ಆ ಎಲ್ಲ ಅಂಕೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕೋಟಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು 15 ಕೋಟಿಯವರೆಗೆ ಕೊರತೆ ಬರುವ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯೋಜನೆ ಪೆಡ್ಡ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಇದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಬರುವ ವರ್ಷ 1969 ರಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕನೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಮುಂದುವರಿಸಿದ ಯೋಜನೆಯ ಪೊತ್ತದ ಮೇಲೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಯೋಜನೆಯ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಅದಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನೂ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಡಗಿರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾಗಲೀ 60.25 ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲ ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಭರವಸೆಯೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. ಎಂದು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಆಧ್ಯರವರು ಯೋಜನೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುತ್ತೀರಿ. 37 ಕೋಟಿ ಯಷ್ಟು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನಿಂದ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದ ಬೇರೆ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಂದಲೂ ಒದಗಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಬರುವ ಯೋಜನೆಯೊಳಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇದೆ:

			Rs.
Balance from current revenues	...		6.63 crores
Public enterprises	...		6.21 ,,
Additional taxation measures already implemented : relaxation of prohibition, maintenance cess, etc.		Rs. 8.41 6.00 2.50	
Total	...	16.91	16.91 ,,

Loans from public:

	Rs.		
Loans to be raised	6 crores		
Minus repayment to be made	4.24 ,,		
Net	1.76		1.76 crores
Loans to be raised by MSEB		3.00	,,
Share in small savings		4.00	,,
Unfunded debt		1.61	,,
Miscellaneous capital receipts –minus 15.31 crores			
		Net 24.81	,,
Phased Central assistance		37.06	,,
All told...		61.87	,,
Budget balance...		60.98	,,
Net surplus...	Rs.	89 lakhs.	

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಒಂದು ಬಹು ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರ ಪುನಃ ಪುನಃ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಅದು ಯಾವುದು ಅಂದರೆ ಸರಕಾರವು ನೇರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ವಿಚಾರ. ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಇಲ್ಲ ಹಾಕಿದ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸದಸ್ಯರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಅಂತಃ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಜ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಜ್ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಭೇದ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ದೊಡ್ಡದೇ ಆಗಲಿ ಸಣ್ಣದೇ ಆಗಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ನಾವು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸರಕಾರಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಇನ್ನಿತರ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ.ಪಿ.ಎಸ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ (ನಾಮ ನಿರ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದವರು).—ಒಂದು ಕೋಟಿ 25ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಇದು ಕೇವಲ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದಿಂದ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಸರಕಾರ ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ಯಮಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಲು ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿರತಕ್ಕಂಥ ಅರ್ಹತೆ ಅನುಭವ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜನರನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಚನೆ ಇದೆ. ಇಂದು ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಂಥ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರು ಚೇರ್‌ಮನ್ ನಾತೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಮೇನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ನಾತೆಯಿಂದಾಗಲಿ They have neither stake in the industry nor incentive in it. ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೇ ಫಲತಾಂಶ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾದರೂ ಕೂಡ ಇವರು ಕಳಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನ್ಯಾಷನರ್ ಕ್ಯಾರೆಕ್ಟರ್, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಅದು ಇಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಚಿತ್ರ ನೋಡುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ, ನಾವು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಸರಕಾರದ ವಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದಂಥ ಒಂದು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

ಜನರನ್ನು ತಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅಥವಾ ಚೇರ್‌ಮನ್ ಅಥವಾ ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎ ದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಈ ವಿಚಾರ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಅಂದರೆ ರಿಪ್ಲೈ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇಂದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಲ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿ — 70 ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಹಣ ಹಾಕಿದೆ. ಸುಮಾರು 28 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ೨ ಪರ್ಸೆಂಟು ಲಾಭ ಇಲ್ಲ. 30 ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲ ಅಂತೂ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ಇದರ ವಿಚಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಆಂಜನಪ್ಪ.—ಸರಕಾರ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೀರಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರದ ಪಾಲಿಸಿ ಏನು ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಈಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಹೇಳಿದರು, ಇಷ್ಟು ಹಣ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ಒಂದು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೂಡ ಒಟ್ಟು ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಸರಕಾರದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ನಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು 12. ಈ ಹನ್ನೆರಡು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿ 6 ಕೋಟಿ 98 ಲಕ್ಷ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 47·83 ಲಕ್ಷ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು 48 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭ ಈ 12 ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಬಿಟ್ಟು. ಅಂದರೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರತಿಫಲ ಸುಮಾರು 6.09 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ. 40-42 ಲಕ್ಷ ಸರಕಾರದ ಹಣಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಆದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅವು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿವೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಲ್ಲ ಇಂದು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾವನಾಪರವಶರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸಮಯ ವಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರಲಿ, ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಉದ್ಯಮ ಬಿಜನೆಸ್ ಲೈನ್‌ನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಡೆಯ ಬೇಕು. ಸರಕಾರಿ ಉದ್ಯಮವಾದ ಮೇಲೆ ಸರಕಾರಿ ಡಿಪಾರ್ಟಮೆಂಟ್ ಎಂದು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಇದರಿಂದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಖಂಡತುಂಡವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಉದಾ ಹರಣೆಗೆ ಭದ್ರಾವತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಇದೆ. ಭದ್ರಾವತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಅದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸರಳವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದೆವು. ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಮೂರು ಕೋಟಿ ಬಂಡವಾಳ ಇತ್ತು. ಇಂದು ಸುಮಾರು 60 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು 80 ಕೋಟಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಶುರು ಮಾಡಿದಾಗ್ಗೆ ಜನರು ಇದ್ದವರು ಇಂದು ಅವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಲಲ್ಲ. ಅನುಭವವಿದ್ದಂಥವರು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ನವರೇ ಆಗಲೀ, ಯಾರೇ ಆಗಲೀ, ಹೇಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡ ಇಂಡಿಯನ್ ಏರ್ ಲೈನ್ಸ್, ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್, ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೆ ಅಂಥವರನ್ನು ಹೇಗೆ ತಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಆದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವೂ ಕೂಡ ಅವರು ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ ಅಂಥವರನ್ನು ತಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆಥವಾ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ನನ್ನದಿದೆ. ಇಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಬೇಕು. ಅದು ಏನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕಲ್ಪನೆ? ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತರಹ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಕೆಲವು ಜನ ಹೊರಗಿನ ಜನರನ್ನು ಏಕೆ ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ಜನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು; ಅಷ್ಟನ್ನೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು, ನೀವು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲ ಎಂದು. ನೀವು ಏಕೆ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋದಿರಿ, ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಹೋಗಿಷ್ಟಿರಿ, ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಿರಿ, ಕಲ್ಕತ್ತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಿರಿ, ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಲಕ್ಕೆ, ಹೋಗಬೇಕೇನು? ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಆಗತ್ಯವೇನಿದೆ ಎಂದು ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು ನಾವು ಸಾಲ ತರಕೂಡದು, ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯ ಬಾರದು, ಹೊಸ ಕರಗಳನ್ನು ಹಾಕಕೂಡದು, ಕೈಯಲ್ಲಿಕಾಸಿಲ್ಲ, ಒಂದು ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲೆ ಕೂಡಿ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ!

11-30 A. M.

ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅದರ ಉಪಯೋಗ ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 20 ಕೋಟಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರದ ಐದುನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಂಡವಾಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು, ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು, ಮಧ್ಯಮದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆಗಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ದುರ್ಬೈನಿನಿಂದ ಹೊಸ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಉತ್ಸಾಹವಿರಬೇಕೋ, ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಧೈರ್ಯವಿರಬೇಕೋ ಅದು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಿದರ್ಶನ ತಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಪೋರ್ಸಿಲೇನ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಭರವಸೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ. ಜಪಾನ್ ಕೊಲಾಬೊರೇಷನ್ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ನಾವು ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪೊನ್ನೆಷೇರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟರ್ ಇಷ್ಯೂ ಮಾಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಶೇಖರವಾದದ್ದು ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ, ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ:—ಮೈಸೂರು ಥೇಂಬರಿನವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಅವರನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಇದು ಏನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ? ಇದು ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲ. ನಾವು ಷೇರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಇಷ್ಯೂ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಹಾಕಲು ಮೈಸೂರಿನವರು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri J. B. MALLARADHYA (Legislative Assembly Constituency).—The Brahmiah and Company audit report in the last five years about the working of the concern is a clear picture of the whole factory. I have seen the prospectus also and a number of people discussed with me and they are not satisfied.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Sri Mallaradhaya said, the balance sheet is not satisfactory and the audit report prepared by Brahmiah and Company is not complementary to the factory. It is not absolutely true and it is not the only balance sheet that is taken into consideration while Judging the profitability of the industry. It has also the expansion scheme. So, taken together, this industry is promising industry and the response we got from the Mysore market is very very discouraging ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಏಕೆ ಈ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂದರೆ ನಾವು ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕಲ್ಪನೆ ಉಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು. ಯಾರೇ ಬರಲಿ ಶತ್ರು ಇದ್ದವರು ಬರಲಿ ಅನುಭವ ವಿದ್ದರು ಬರಲಿ ಈ ಒಂದು ರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಲಿ. ಅದು ನಮ್ಮ ನಿಲವು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಾವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಗುಲ್ಬರ್ಗದ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ. ಮಿಲ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸತತವಾಗಿ ಎಷ್ಟೇ ಶತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುವಂಥದ್ದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಟೆಕ್ಸ್‌ಟೈಲ್ ಮಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಜನರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಮಿಲ್ಲನ್ನು ಯಾರು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ಮಿಲ್ಲನ ಟಿಕ್ನಿಕಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜಮೆಂಟ್ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆವು. ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ಎಷ್ಟು ಟೀಕೆ; ಹೀಗೆ ನಾವು ಅವುಗಳ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಏನಾದರೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾರು ನಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತವಾದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಎಸ್ ವೆಂಕಾಜಿರಾವ್ (ನಾಮನಿರ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದವರು).—ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ನರ್ಕಾರ 10 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಇರುವುದು, 40 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಇರುವುದು, 55 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಇರುವುದು ಇದೆ. ನರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಹೊರಗಿನವರದು 75 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದು ಮೈಸೂರು ದೇಶದವರದು ಕೇವಲ 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೂ ಕಡಮೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯ ಗೌಡ.—ಷೇರುಗಳಿಗೆ ಹಣ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದೆ ಕೆಲವರು ಮುಂಡ್ಯ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್, ಮೈಸೂರು ಫ್ರೂಟ್ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ಸ್, ಮೈಸೂರು ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಷೇರು ಏನಾಯಿತು? ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕೈ ನುಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಮೈಸೂರ್ ಫ್ರೂಟ್ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ಸ್ ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರಿ ನಮಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗಿ ಷೇರುಗಳಿಗೆ ಹಣ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಅಡಕೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ, ಬತ್ತದ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ, ಬೆಲ್ಲದ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೈಸೂರು ಫ್ರೂಟ್ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ಸ್ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಮೈಸೂರು ಫ್ರೂಟ್ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ಸ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಬಹಳ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ನರ್ಕಾರದ ಷೇರು ಸ್ವಲ್ಪವಿದೆ. ನರ್ಕಾರದ ಸ್ವಾಮಿತ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗ್ರೇಪ್‌ವೈನ್, ಗ್ರೇಪ್ ಬ್ರಾಂಡಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಇದೆ—ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ನರ್ಕಾರದ ಹತ್ತಿರ ಬಾಟ್‌ಲಿಂಗ್ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೇಳಿದೆವು ಅದನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ಬ್ರೂಯರಿ ಲೈಸೆನನ್ಸ್ ಕೇಳಿದೆವು, ಅದನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಾಟ್ಲಿಂಗ್ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಬ್ರೂಯರಿ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವಂಥ ಯಾವುದೇ ಪರತ್ರೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ, ಗ್ರೇಪ್‌ವೈನ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಇದೆ, ಗ್ರೇಪ್ ಬ್ರಾಂಡಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸೈಸೆನ್ಸ್ ಇದೆ, ಇವೆರಡನ್ನೂ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಬ್ರೂಯರಿ ಡಿಸ್ಟರಿ, ಬಾಟಲಿಂಗ್ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡತಕ್ಕದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಿದೆವು. ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಈಗ ಮೈಸೂರು ಫ್ರೂಟ್ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ಸಿ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದರಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ಕೆಲವೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಮಿಲ್ಲಿನಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೇಂದ್ರ ನರಕಾರದವರು ಪೇಪರ್ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿರುವುದು. ಕಳೆದ ಆನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಯಾರಿಕರು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ನರಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ನರಕಾರವನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಕೊಡುವ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಬಳವನ್ನು ಆನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದು ಮತ್ತು ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದು. ಆದರೆ ಫಿನಿಷ್ಡ್ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್‌ಸ್ ಬೆಲೆ ಆಧಿಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾವ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನರಕಾರದ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ನದಸ್ಯರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಹೀಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದವರು, ಅನುಭವವಿದ್ದವರು, ಧೈರ್ಯ, ನಾಹಸ ಇದ್ದವರು ಯಾರೇ ಬರಲಿ, ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲಿ, ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ನಹಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನರಕಾರದ ರೂಲ್ ಹೀಗಿದೆಯೆಂದರೆ it is a rule of friend, philosopher and guide ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಕಚ್ಚಾ ಮಾಲನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು, ಅವರಿಗೆ ಹಣದ ನಹಾಯ ಬೇಕಾದರೆ ಬೇಕಾದ ಹತ್ತರವರೆಗೆ ಈಕ್ವಿಟಿ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಭಾಗವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನರಕಾರವೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ತನ್ನಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಯಾವ ಕೆಲಸ

ವನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಲವು ಕೆಲವು ಸೆಲೆಕ್ಟೆಡ್ ಏರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಹ್ಯೋಗ್ಯಾಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ವಾಹ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.—70 ಐಟಿಂಗಳಿವೆ, ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಸೇಕಡ 10 ರವರೆಗೆ ಹಾಕಿರುವುದಿದೆ, 5-6 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಲಾಭವೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ ಒಂದರಿಂದ 5 ರವರೆಗೆ ಲಾಭ ಬಂದಿದೆ, ಉಳಿದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಏಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಯಾವುದಲ್ಲಿರುವ ಷೇರು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ವಾಪಸು ಪಡೆಯಬೇಕು, ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಬೇಕು, ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಹ್ಯೊಡಕ್ಷನ್ ಹ್ಯೋಗ್ಯಾಂ ಇರುವುದನ್ನು ಡೈವರ್ಸಿಫೈ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎ. ಆಂಜನಪ್ಪ.—ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರಕಾರ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಯಾವ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ನಡೆಸಲ್ಪಡುವುದು ಅಂದರೆ, ಐರಾಖಿಯಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಡುವುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಫೈನಾನ್ಸಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ಸ್ ಐ. ಸಿ. ಐ. ಸಿ, ಐ. ಎಲ್. ಐ. ಸಿ, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್, ಐ. ಎಫ್. ಸಿ. ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಧನ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರಕಾರದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಕಾರಣ. ಎರಡನೆಯ ಕಾರಣ ಸರಕಾರದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಅಷ್ಟು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮೂಲಕ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಅನುಕೂಲತೆ ಇದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಅಂಶ 51 ಅಥವಾ 49 ಇದ್ದರೆ ಆ ಉಳಿದ ಅಂಶವನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಷೇರು ಬಂಡವಾಳದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ಇನ್ನೊಂದು ಉದ್ದೇಶ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ರಚಿಸಿ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನಡೆಸಲು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾರೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾದರೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಟೀಕೆಯನ್ನೆದುರಿಸಬೇಕಾದ್ದು ತಪ್ಪಿ ಉಪಕಾರವಾತ್ತದೆ. ಬಡ್ಡಿ ಅವರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ದಿನನಿತ್ಯದ ಆಡಳಿತದಮೇಲೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಓಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ, ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಬಂಡವಾಳದಮೇಲೆ ಬರಬೇಕಾದ ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.—ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಮೇಲೆ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸದಿದ್ದರೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ ? ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಹಣ ಹಾಕಿರಾಗಿದೆ, ಸರಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಅಧಿಕಾರವರ್ಗವಿದೆ, ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಾರ್ಯವಿಮುಖರಾದರೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇನು ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಅವರು ಕಾರ್ಯವಿಮುಖರಾಗಿ ಅದರಿಂದೇನಾದರೂ ನಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಈಗಿರುವ ತೊಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರನ್ನು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ, ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಡಿಮೋಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ತರಹದ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳಿವೆ, ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದುದ್.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.—ಅಂಥವರನ್ನು ಆ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ದೂರೀಕರಿಸಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಅದನ್ನು ಮಾಡೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅಂಥ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಒಳ್ಳೆಯವರಿರಬಹುದು. ನೌಕರಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇರುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸರಕಾರಿ ಪತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸಪ್ರಾದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ತುಂಬಾ ಸಮಯ ತಗೆದುಕೊಂಡೆ, ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದಂಥ ವಾಸ್ತವಿಕ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಯಾವ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಯಾಗಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಡಗಿಸಿ ಇಟ್ಟು ಕೆಲಸ ನಡೆಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೂ ಆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವೂ ಆಗುವಾದು, ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರ ಬಂದೇ ಬರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರ ಇರುವುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಟೀಕೆ, ಸೂಚನೆ, ಸಲಹೆ ಇವುಗಳು ಸಿಕ್ಕು ಅವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಂತಹ ಸಹಕಾರ ಇಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವಂತಹದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ : ಏನಾದರು ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಂದು ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ, ಇಂದು ಹೊಸ ಅಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಸ್ಪೆಕ್ಟಿಯ ಮುನ್ನೋಷನೆ ಅದರ ಹೊಂಬೆಳಕನ್ನು ನಾವು ಈಗ ನೋಡಬಹುದು ಬರುವ ಒಂದು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮಗೊಂಡು ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ತ್ವರಿತ ಗತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರ್ಯಾರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರ್ಯಾರು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಾನು ಪುನಃ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೆಂಕನಗೌಡ ಸಿದ್ದನಗೌಡ (ಸ್ಥಾನೀಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡಿನ ವಿಚಾರ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಬಾಡಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಇರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಯೋಜನಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರು, ಇದಲ್ಲದೇ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಉಳ್ಳವರು, ವ್ಯವಸಾಯದ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಯೋಗ್ಯವಾದಂತಹ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದ್ದವರು ಒಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಔದ್ಯೋಗಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದ್ದವರು, ಮೂರನೆಯವರು ಆರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞತೆ ಉಳ್ಳವರು ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.—ಶಿಕ್ಷಣ, ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಖಾತೆಯವರು ಬೇಕಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಆಂಜನಪ್ಪ.—ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ 11 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈಚಲು ಮರಗಳೇ ಇಲ್ಲ, ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಸೇಂದಿ ತಂದು ಮಾರಬೇಕು, ಕಾಸ್ಟ್ ಕೂಡ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ 11 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಂದರೆ, ಈಗ ಹಾಲಿ ಏನು ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಇವೆ ಬೆಟ್ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಹಿಬಿಷನ್ ಇದರೇ ಇಲ್ಲ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಅಲ್ಲಿ ಮೂರೂ ಮುಕ್ಕಾಲು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನಿಂದ 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನ ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತು, ಕಳೆದ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಜನವರಿ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಆಕ್ಷನ್ ಆಗಿದೆ ಅವರ ರೆಂಟಲ್ ಹಿಡಿದಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಜೂನ್ ತಿಂಗಳವರೆಗೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಂದಾಜು ಈಗಿರತಕ್ಕ 11 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಈ ರೆಂಟಲ್ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಅಂತೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕು ಇನ್ನು ಡ್ಯೂಟಿ ಮುಖಾಂತರ ಬರುವುದು ಒಂದು ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಅದನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶ್ಯಾಮಯ್ಯ ಗೌಡ.—ಅಂಜನಪ್ಪನವರು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಈ ವರ್ಷ ತಾವು ಆಕ್ಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ತಾಲ್ಲೂಕುವಾರು ಮೊಮು ತ್ತೀರಾ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ವೈಸ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ? ತಾಲ್ಲೂಕು ವಾರು ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪನ್ನ ಬರುತ್ತೆದೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತೆ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಬರುವ ವರ್ಷದ ಆಕ್ಷನ್ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು.

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.—The general discussion on the Budget Estimates for 1968-69 is over and we shall take up the general discussion on the Supplementary Demands for the year 1967-68.

Sri M. P. L. SASTRY.—Sir, the Supplementary Demands were placed before us yesterday and copies were supplied to us only today.

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.—They were given yesterday itself.

Sri M. P. L. SASTRY.—We want this to be taken up on Monday.

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.—Let us start discussion now.

SUPPLEMENTARY ESTIMATES FOR THE YEAR 1967-68

(General Discussion)

† Sri V. SRINIVASA SHETTY.—Sir, we have heard two very fine speeches by the Hon'ble Education Minister and the Hon'ble the Finance Minister. Practically it was a case of white-washing and not a single criticism was met deliberately. I should like to say a few words with regard to certain departments on the Supplementary Demands, though we know that Government are deaf.

With regard to Demand No. 3, under arrack the estimated amount of further expenditure for 1967-68 is Rs. 5 lakhs and the estimated expenditure for transportation charges is Rs. 1 lakh. As my friends in this House know fully well, I have very vehemently advocated the total repealing of the Prohibition Act in as much as it has proved to be utterly futile.

Sir, anyhow, the so-called Government, who have got eyes to see and ears to hear, have at least found out that the criticism is valid and relaxed prohibition. One object of it is to see that illicit distillation stops, which is practically an industry, in the heart of hearts of the Ruling Party, which has become a Cottage industry, regular, organised and very

(SRI V. SRINIVASA SHETTY)

highly organised Cottage industry. But, what has happened is that some licence holders say that the arrack supplied to them will not lost for even 2-3 days. That is the complaint throughout and the Finance Minister has also admitted it. We cannot blame the licence holders also, because for the rest of the days they have to either close the shop or utilise the existing machinery of this Cottage industry to supply illicit liquor for the rest of the days of the month.

Sri M. P. L. SASTRY.—Is it the idea of the Hon'ble member that the Government should undertake the responsibility of supplying arrack and other drinks?

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—The arrack which is sold in these licenced shops is supplied by the Government; they do not manufacture. They supply arrack which will not be enough even for a week.

Sri K. T. SHAMIAH GOWDA.—For Chickmagalur and Mangalore, there is a private distillery which is supplying.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—I am saying that these distilleries are not supplying enouh quantity. There is already the existing machinery and it is going on merrily. Sometimes, the licence holders themselves manufacturers this illicit liquor and sometimes take from the nearby manufacturers. Formerly there was the question of illicit distillation. Now, we do not know which it illicit and which is lawful. The very idea of relaxing prohibition is to see that illicit distillation is stopped. Instead of that. it is being encouraged, because they have allowed to sell illicit liquor in licenced shops. Of course, the 'mamool' is being paid. The '*mamool*' has not stopped because the policeman know fully well that it is sold in the licensed shops. We are progressing in this field of 'mamool', because the sources of '*mamool*' have almost double Sir, I can say that in South Kanara they are selling illicit liquor openly. I wish to point out that if anybody wants to drink liquor--I am not forcing liquor on people who do not drink--he must drink good liquor. The illicit liquor is produced with ammonium sulphate, which is very harmful. When the Government have undertaken to supply good liquor to these licensed shops, they should arrange to supply the full quantity required.

Previously, in South Kanara they use to call for tenders for individual shops. Now there is no such thing. Tenders are being called for for a Taluk or District. South Kanara, apart from Bangalore, has got the highest income. I see that licences for the whole taluks and districts are given to individuals. The one thing that the Government will have to do is to see that monopoly is not given to any individual, because peop'e may not be able to contest or compete with other millionaires while contesting for taluks or districts. It is stated that they have appointed sufficient staff for the enforcement of prohibition. The police have got a hand and two legs in this prohibition mess. The sooner they are totally removed from interfering in this, the better.

Sri M. P. L. SASTRY.—Was it the contention of the Hon'ble member that in South Kanara District more distillaries should be given to private people and it should be on competition basis ?

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—There is no private distillery in South Kanara. Licences are given to sell liquor and Government is sulpplying liquor to these licence holders.

Sir, since my friend the Hon'ble Minister for Agriculture is here, I would like to say a few words with regard to agriculture. As I said, he has simply given a thick coating of white-wash to his Department. Of course, some statistical data has been passsd on to our heads. One thing which was made clear by my hon'ble friend, the Minister for Agriculture was that the Government is purchasing vast quantities of pesticides, fungicides etc., and distributing them in the villages to safeguard the crops. I will give one instance of the work of the Department. This is my personal experience. I am talking about Agriculture. They must show they are human. The Government have failed in this respect. The speeches of my friends on the other side indicate that this Government have never failed at all. The so called short term crops. i.e., hybrid crops which have been introduced gave miraculous performance. The latest addition is irate. A Gram Sevak gave me some pamphlets and advised me to use some pesticides and chemicals. The pamphlet gives the particulars of the pesticides to be used and what chemicals to be used for prevention of diseases. The pamphlets will be in the bage. The pamphlets say what are the pesticides and what are the chemicals to be used to prevent the diseases... Gram Sevak and Agricultural Extension Officers also gave some information. None of the pesticides and none of the chemicals which we used are sucessful at all. It is an utter failure. Ultimately a friend of mine who is employed in the Syndicate Bank sent word to me saying that this can only be prevented by gamaxine plus a small quantity of D. D. T. Only 5 per cent of gamaxine is to be added to this solution. It was found most successful. The Department is bent upon using these chemicals which are costly. One Officer told me, these chemicals are alternatives and ultimetely the Deputy Director of Agriculture gave, of-course, a rosy picture of the whole thing. The Department is so inefficient on the whole. They are introducing these seeds and side by side they say all the ryots must use these chemicals. These are the informations they give to the Common illiterate agriculturist. It was given to me also. I was simply wondering whether the Hon'ble Minister for Agriculture has personally seen these things at all ?

Sri K. V. SHANKARA GOWDA.—I have spread pesticides which were advised by the Agriculture Department and they were found to be successful.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಸ್. ಬಾಲಕೃಷ್ಣಗೌಡ.—ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಸೀಡ್ ಗ್ರೋಯರ್. ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಜವಾರ್ ಸೀಡ್ಸನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸೀಜನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರ್ ಹೇಳಿದರು. ಗೌರಿ ಹಬ್ಬದ ಕಾಲ. 2 ವರ್ಷಗಳಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಸ್. ಬಾಲಕೃಷ್ಣಗೌಡ)

ಮಳೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗತಾನೇ ಮಳೆ ಪುರುವಾಯಿತು. ಬೆಳೆಯಷ್ಟೂ ಹೋಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಔಷಧಿ ಎಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಿರುವುದು 6 ವಾರಗಳ ಕಾಲ. 6 ವಾರಗಳ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಪಡೆದ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್‌ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಾವು ಸೀಡ್ ಗ್ರೋಯರ್ಸ್ ಆಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆಳೆದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಚೀಲಗಳನ್ನು ದಾವಣಗೆರೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದು ಆಯಿತು. ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಾದಮೇಲೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಾರಿ ಹಣ ಕಳುಹಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನನ್ನನ್ನೇ 15–20 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಕಳುಹಿಸಿ ಎಂಬುವಾಗಿ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ. 6 ವಾರಗಳ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳದೇ ಇದ್ದರೆ ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗು ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ರೈತರುಗಳ ಮೇಲೆ ದೇವರ ದಯೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ನಮಗೆ ಅಂತಹವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಆಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ.—ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ, ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಥಾ ರಾಜಂ ತಥಾ ಪ್ರಜೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಇವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಗೆ ಫೇಲ್ಯೂರ್ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಾಯಿಲೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಯಿಲೆ ಗಳಿಗೆ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಅಂಥಾದ್ದು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾಯಿಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹಾಕಿದಂಥ ಪ್ಲಾಂಟಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಮನುಷ್ಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಕಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಗುಣಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ವಿಧವಾದ ಕಾಯಿಲೆಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಸ್. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಗೌಡ.—ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲ. ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಔಷಧಿ ಒತ್ತಡ ದಿಂದ ಅವಕ್ಕೆ ಬರುವ ರೋಗ ವಾಸಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು. ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಜವಾರ್ ಸೀಡನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಸೀಜನ್ನುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳೆಯು ಬಹುದೆಂಬುದಾಗಿ 6 ವಾರದ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ಸ್ ಹೇಳಿದರು. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನವರು ನಮಗೆ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಡಿ, ಫೆಬ್ರವರಿ–ಮಾರ್ಚ್–ಏಪ್ರಿಲ್ ಸೀಜನ್ನುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಪೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಮಗೂ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಇನ್‌ಫರ್‌ಮೇಷನ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಬಲಿ ನೀಡಿದರು. ರೈತರು ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸೀಡ್ಸ್‌ಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಕಂಪನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.—ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಂಗಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಸ್. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಗೌಡ.—ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಂಗಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬೇಡ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯ ಗೌಡ.—ಅವರೇನೂ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರು ಸೀಡ್ಸ್ ಬಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ರೈತರಾದರೆ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಸ್. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಗೌಡ.—ಸೀಡ್ಸನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಪ್ರೊಸೆಸ್ ಮಾಡಿ, ದಾವಣಗೆರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲಿ 5 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ದಾವಣಗೆರೆಗೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸೀಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರನ್ನೋ ಅಥವಾ ರ್ಯಾಜೋರೇಟರಿಯವರನ್ನೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.— There is no question of parties in this matter. I was really sorry that these misfortunes should have happened tot he opposition members alone. The only difference is that we voice in the Council and they voice outside this House. I did not say that the Department of Agriculture is entirely bad. But what I say

is that it is not fully equipped to advise the public properly. I have personally nothing against the Hon'ble Minister. The Hon'ble Minister is simply saying that the opposition members are making criticims, is certainly uncharitable. I also personally know that the officers of this Department are best and helpful to the society. But while ordering the order for some of the chemicals, which ultimately happen to be worst, what I suggest is that there should be some understanding between the persons supplying the chemicals and the persons who place order for these chemicals. The bad quality of chemicals ordered ultimately becomes the misfortune of the agriculturists. I know in my own District, they distributed one pump set, *i.e.*, kerosine pump set and the agricultural Department was to make available a technical expert to go over there and set right the pump set, and to correct the mistakes, if any, in that. This pump set was taken on hire purchase basis. But to their dismay, no technical man came to assist there. Ultimately the pumpset was useless. I raised this point in the District Agricultural Council. The officers concerned said that they are really sorry that we could not send technical expert. That is the kind of mischief that is being done by these officers. After the whole calamity is done, they come and say please excuse for the mistake. But this mischief is continued further. This has to be stopped by the Government. Sir, another point regarding agricultural department which I should like to know is, how many bull-dozers and other machines are available in the Agricultural Department for use in the villages or in each District? I can definitely say that most of these machines which are available in the Agriculture Department are sick. They are always being hospitalised. Most of them are chronically sick. They always say that machines are not available and they do not have stock and so on. If the Department does not purchase these implements and machines and is not in a position to provide them to the agriculturists, it shows the utter inefficiency of the Department.

Sir, I find in this Supplementary estimates, item (3) in demand No. 20, that a sum of Rs. 2 lakhs has been set apart for the destruction of rats. This is idealistic. It is better that instead of Government undertaking to destroy rats and other animals, this work is undertaken by the ryots as such and in practice we have found that this destruction of rats by Government throughout and till now has been an utter failure. This is a work that has to be done by the agriculturist and not by the Government. Sir, I was astonished when the Agriculture Minister said that the food production has gone up due to the efforts of the Department. Sir, it is not mainly due to the efforts of the agricultural Department, but it is due to the efforts of the agriculturists and rise in prices of food grains. For the last few years, prices of foodgrains have shot up and the agriculturists are very eager to produce more and more, because of this rise in prices. Of course, I do not say that the Agricultural Department is a cent per cent failure. But it is not spending the money efficiently. Compared to the vast number of officers that are existing,

(SRI V. SRINIVASA SHETTY)

the achievement made by the Department is not at all sufficient. In preparing planning, they do not have any fore-thought, they simply rush into certain plans and immediately take up other plans. For the last few years we find them to say that they are undertaking or formulating a plan, just because in China or in some other country such a plan has been made and it has made much progress and all that. Ultimately within one or two years, we forget that and take up another scheme. Without taking up new scheme, it is better to see whether under the conditions in Mysore State or in India, this scheme will be successful or not and then take up the scheme and not before that.

12-30 P.M.

Sir, one word with regard to Dairy development. Under Animal Husbandry, Rs. 22 lakhs have been set apart for the Bangalore Dairy Project. I have not made a thorough study of this project. Hence I will not make bold to criticise the dairy scheme as such. But from what I have heard and read speeches in the lower House and this House, I feel something radically wrong has been happening to this dairy scheme. The sooner the Government looks into this matter and rectify the wrongs the better.

Then there is Demand No. 25. We have had occasion to say again and again that there is total failure in the so-called community development schemes. It employs a number of officials and grama sevaks and grama sevikas. This community development has not been able to achieve much. It has achieved very little. The sooner it is wound up the better.

Next I come to Public Works Department. One peculiar thing I have found in the Public Works Department and in other Departments also is that in the highest echelons of the Department, some of the communities have no place at all. For example the post of Chief Engineer; I find even highly qualified people who cannot get into this post. I do not know what is wrong with it.

Sri M. P. L. SASTRY.—Is it the view of Mr. Srinivas Shetty that the highest post should be filled up according to communities or is he meaning that there are supersessions and selections are not made properly or it should be filled up by representation of the communities?

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—My friend wants me to elaborate, if I read my friend's mind aright, I have found that the biggest deceit in the State is communalism. How is it that the post of Chief Engineer shuld go to only one community? You find consistently people who are qualified and belonging to minority communities and who deserve better at our hands have been ignored. There is no chance for any other

community becoming Chief Engineer. Why a member of the other communities should be debarred from becoming chief engineer? There is a well qualified senior man. He waited for two or three months, but no posting was given. The Department was not willing to give him the post of Chief Engineer. Ultimately he was shunted to another Department, *i.e.*, Water Board. He has nobody to back him. He belongs to minority community. I have given you one instance. The samething may happen in other Departments. One or two communities are only entitled to highest jobs and no others.

Sri K. SURYANARAYANA ADIGA (Local Authorities' Constituency). If he happens to be the senior-most, can he be denied chance?

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—They were not willing to post him there. I will give you umpteen instances. I would like the Hon'ble Members on the other side to consider this point. Privately at least they could rectify these matters.

Sri M. P. L. SASTRY.—I do not agree privately. Every one of us has got guts and we want to see that things go on rightly.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—In this House I know your mouth is locked.

Sri M. P. L. SASTRY.—No.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—It is rabid communalism. It is disgraceful.

Sri M. P. L. SASTRY.—Is it fair for Mr. Setty to make a general charge against the Government by taking only one instance of one department?

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—I know my Hon'ble friend is tickling me to give other instances. If I am challenged I can give umpteen instances.

It is obvious that no serious attempt is made to be impartial. If that is the way the administration is being run, then people will have no faith in this administration. Why should we blame officials if minimum justice is not meted out by certain officials, who are totally biased. What right have we to expect good administration by the officials? It is not possible at all. If you ask every official to go to the High Court to go on writ, because he is not promoted, there are already 3000 writ petitions pending before the High Court even now. I am challenging the Government to dispute my statement.

One word with regard to Demand No. 6: There is what is called 'flood control, drainage works etc. I have been saying again and again that under the floor control scheme, the Centre allotted under the first second and third five year plan huge amounts—more than 40 crores of rupees for the entire country. May I ask whether the Government had

(SRI V. SRINIVASA SHETTY)

taken a single pie out of that? Have you got a single plan under the flood control scheme? The Food Minister once told me that we have yet to formulate any plan. That is why I say, we have not drawn a single pie under the flood control scheme as such.

One more point which I wish to point out, because the Agriculture Minister is here,—Sir for the sake of extension of agriculture, improvement of agriculture, the most important thing is extension of electric power. From the nature of the statements made in this House, we are given to understand that things are made more and more difficult for the poorer sections of the agriculturists. I understand that there is a circular or order compelling every raiyat who wants electricity to deposit Rs. 1,000 per one H.P.. Do the Government really belive that it is possible for the agriculturist, very small holders and tenants, to fulfil this condition, that it is possible for him to pay Rs. 1000 and then take electricity? When we have a surplus of electricity, when we are unable to consume all the electricity we produce, when nobody is coming forward to establish industries, we are making it difficult for the raiyat to use power and on the other hand we are very anxious to cut the normal rate of supply and give power to Madras. We are prepared to give electricity to Madras at a reduced rate but we are asking our own raiyat to deposit Rs. 1000 if he wants electricity. There again let me say that one H.P. will not be sufficient in many cases where the raiyat has 3 to 5 acres. If he has to take a 3 H.P. motor, then he will have to deposit Rs. 3000 and take water to cultivate 3 or for 5 acres of land. Sir, is it the way that a Government should help poor agriculturist and is this how he should be induced to take more and more power? And are you consistent in your policy? Are you following the same principle in other things also. You are undertaking huge irrigation projects, and spending 100 crores and 200 crores because people want water. You undertake major irrigation schemes on which you propose to spend 100-200 crores. Do you expect any contribution from the agriculturists who are going to be benefited by those waters and by those schemes? Do you say at any time that agriculturists did not contribute and we did not undertake this project or scheme? Is it the policy of the Government? It should not be done. It is humanly impossible. It is preposterous to ask the agriculturists to contribute to the irrigation scheme. It is unfair. When you are able to have schemes costing hundreds of crores of rupees in the interest of agriculturists, when you dig out nalas and wells and when you build tanks and water is stagnating, the raiyat is not enabled to use these waters, you are not helping the agriculturist to get these water to his land. In the Malnad districts, there is no big irrigation scheme. Is it your intention to deprive the agriculturist from the use of these waters? Is it the intention of the Government to discriminate between one area and another area? You undertake big irrigation projects in one area without asking contribution

and in another area you ask the agriculturist to deposit money for supply of electricity. Is it fair? I do say that big schemes are necessary and so also small schemes are necessary in the interest of the agriculturist. The sooner this discrimination is given up and electricity is made available to all agriculturists in all the areas, the better. This deposit of Rs. 1,000 should not be insisted upon.

The other thing is that that I wanted to bring to the notice of the Minister is the corruption and inefficiency going on in a number of departments. In the Industries Department in the Khadi and Village Industries Board under the co-operative scheme there is a scheme called Palm Gur Industry Scheme. They were given opportunities for all these years to cook up their accounts. Under the Palm Gur Industries Scheme they were allotted amounts at the rate of Rs. 10 lakhs every year. There is a palm gur organiser and a number of officials under him. There is a training centre also. They constructed a building costing Rs. 80,000 to train how to prepare palm gur in Codaganur. It is found that they spent huge amounts in South Kanara District in Kaup, Muddebihal, Hospet, Holalkere, etc. But not a single person has been trained in South Kanara and not a single centre is existing there. But certain accounts are submitted. In the district as such there are no centres at all. Nearly Rs. 30,000 was shown to have been spent in South Kanara in 1965-66, 1966-67. This is a totally bogus thing and nobody was trained. In fact, I have prepared an application to the Vigilance Commissioner. Just imagine this huge amount which is allotted has been spent on themselves, on the officers themselves and not a single person was trained, not a single centre has been established, but a number of receipts are found here. The matter was raised in a conference in Mangalore before the Chairman Sri Rudrappa who promised to hold an inquire. When the conference was going on they protested that there was no centre there and nobody was trained. The Chairman then promised to enquire. Ultimately we find from the Audit Report that a number of accounts are produced, reciepts are produced. What is all that? We as lawyers know it is not only misappropriation and breach of trust, but it is forgery. This is the sort of accounts being produced. What is it if it is not cooking up of accounts? This is only one instance I have given here. They seem to have purchased a building in Kodaganur for which no records are available. This is the sort of thing that is going on. When we say a lot of things with regard to industries, that there is inefficiency, corruption and no income at all, the Finance and Industries Minister try to whitewash the whole thing and say that something is being done. But this is what I find here. For 11 years I have, been here, every year we have been saying these things about the budget and every time assurances are given and my friends on the other side say that they also know these things and they are not keeping quite about these things. This is one serious instance I have placed before the House. In a number of Departments of the Government there are such officers who have not

(SRI V. SRINIVASA SHETTY)

only misappropriated the budget grants but have committed forgery and cooked up accounts for lakhs and lakhs of rupees. I have heard the Chief Minister saying that nothing is wrong with this Department and that he is fully satisfied with the accounts of the Khadi Board. I submit that even the Accountant General is not satisfied with the whole thing. He is not satisfied even after the full cooking is done. I request the members on the other side to see that these things are not perpetuated in the interests of their own existence.

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.—The House will now adjourn and meet at 2-15 P. M. on Monday.

The House adjourned at One of the Clock to meet again at Fifteen Minutes past Two of the Clock on Monday the 18th March 1968.

KSA LIBRARY, B'lore
B005081
328.32402 548 LAD.1968
JJ35

WD 10681—GPB—600—30-8-1968